

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4047/2023
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из ..., против туженог Холдинг корпорације „Крушик“ а.д. Ваљево, са седиштем у Ваљеву, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2336/23 од 15.06.2023. године, у седници већа одржаној 03.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неодозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2336/23 од 15.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 330/22 од 28.03.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење в.д. директора туженог број ... од 29.09.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2336/23 од 15.06.2023. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен је тужбени захтев за поништај решења в.д. директора туженог број ... од 29.09.2022. године и захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и због непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.11.2022. године. Предмет спора је поништај решења в.д. директора туженог којим је тужили изречена новчана казна у висини од 20% основне зараде у трајању од 3 месеца.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај решења о новчаном кажњавању, то ни ревизија тужиле није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда, међутим, нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је посебним одредбама овог закона одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић